

med, at de, der har liden eller ingen Indkomst eller Formue, faar deres Kaar forbedret.

En enlig Kvinde i en Købstad, som er fyldt 65 Aar, vil, hvis hendes Indtægt naar op til 100 Kr., faa 114 Kr. mere end nu, ved 200 Kr. 64 Kr. mere, ved 300 Kr. og 400 Kr.'s Indtægt 14 Kr. mere, altsaa helt op til 400 Kr. vil der for en saadan enlig Kvinde i en Købstad ske Forhøjelse, medens der for Indtægter, som ligger derover, sker Nedsættelse; ved 500, 600, 700 og 800 Kr. sker der Nedsættelse paa henholdsvis 11, 36, 36 og 36 Kr., saaledes at allerede ved 900 Kr. opfører Adgangen til at faa Aldersrente i Købstæderne for saadanne Kvinder, medens den vedkommende efter den gældende Lov endnu kan faa en Aldersrente paa 102 Kr. og efter Ministerens Forslag naturligvis væsentlig mere.

Jeg tror, den Løsning, her er foreslaaet, er fuldt og helt forsvarlig, den dækker det, man fra mange Sider har fremført Ønske om, og jeg tvivler ikke om, at hvis den høje Rigsdag vil gennemføre denne Ordning, vil man derigennem imødekomme Kravet fra vide Kredse og bidrage til at skabe øget Tilfredshed med Gennemførelsen af Aldersrenteloven og Ro om denne Lovs Virksomhed. Vi forudsætter saa naturligvis, som jeg allerede har nævnt, at hermed skulde al Tale om speciel Brændselshjælp falde bort. Hermed skulde ogsaa falde bort Adgangen til at give visse enligt stillede Personer et Tillæg af 25 pCt. til de forskellige Takster.

Vi foreslaar tillige for at vise vor Forstaaelse af Tidens Vanskeligheder som Følge af den Dyrtid, vi endnu gennemlever, at man bemyndiger Kommunalbestyrelserne til at blive staaende ved en Forskelsydelse i Henhold til § 21 paa 4/5 af Differencen mellem den tidligere udbetalte Alderdomsunderstøttelse og den Aldersrente, de vedkommende Personer nu faar Adgang til. Og hvis det ved en Omordning af denne Skala, hvor altsaa 25 pCt.-Ydelsen fælder bort, skulde ske, at en eller anden enlig Aldersrentenyder, som hidtil har faaet 25 pCt. Tillæg, skulde faa lidt mindre efter den nye Ordning end efter den bestaaende, har vi under Nr. 5 stillet Forslag om, at Kommunalbestyrelsen er bemyndiget til at udbetale saaledes eventuelt opstaaede smaa Differencer.

Jeg tror, at hvis Flertallet i dette høje Ting vilde Aldersrentenydernes Vel, vilde en Anvendelse af de overordentlig store Midler, som Stat og Kommuner anvender paa Aldersrentelovens Gennemførelse, i den

nøjest muligt Kontakt med de Ønsker, som er vokset frem af den Praksis, der har været fulgt i de to Aar, Aldersrenteloven har bestaaet, saa støttede det disse Ændringsforslag og stemte for deres Gennemførelse. Det vilde betyde mere for Aldersrentenyderne, navnlig for dem, der ingen Formue eller Indkomst har, meget mere end nok saa mange Betænkninger og nok saa mange Taler i den høje Rigsdag.

Jeg skal med disse Ord anbefale det af Mindretallet under Nr. 2 stillede Ændringsforslag.

Vesterager: Ved dette Lovforslags første Behandling udtalte jeg mig ret udførligt om mit Partis Syn paa den økonomiske Situation, og jeg skal ikke gentage, hvad jeg den Gang fremhævede saa stærkt. Det er vor Opfattelse, at den økonomiske Situation er saadan her i Landet, at Staten ikke kan taale en yderligere Belastning med saa store Udgifter, som dette Lovforslag indeholdt, da det fremkom. Men paa den anden Side er vi ogsaa klar over, at der i en saadan Lov kan være enkelte Ting, der burde ændres, og det har vi heller aldrig nægtet; vi har tværtimod fremhævet Gang paa Gang, at paa et saa vanskeligt Lovgivningsomraade og i en Lov, som paa mange Punkter indfører nye Principper, vilde man let opdage tekniske Fejl, som der var Grund til at se at faa rettet.

Naar man ser paa Udgifterne, hvorom Oplysninger nu begynder at foreligge efter Statistiske Efterretninger, kan man ikke være blind for, at en enkelt Lov som Loven om Aldersrente gør et uhyre Indgreb i de offentlige Midler. Aldersrenten efter Lovens § 5, 2det Stykke, beløber sig til 45,7 Mill. Kr. og Dyrtidstillæget til 7 Mill. Kr., Tillæget efter § 5, 5te Stykke, til 0,5 Mill. Kr. og Tillæget til § 21, 4de Stykke, Forskellstillæget til 6,6 Mill. Kr. En Post som Drift af Alderdomshjem er 6,5 Mill. Kr. Sygehjælp, der af Kommunen ydes til de svage og syge, beløber sig til 3,5 Mill. Kr. Endelig har Brændselshjælpen, som den er vedtaget i Rigsdagen, kostet 2,2 Mill. Kr. Det bliver tilsammen et Beløb af 72 Mill. Kr. Naar man fra anden Side taler om, at det er en karrig Aldersrente, vi har gennemført, synes jeg, man har Lov at fremhæve disse Tal. Det bliver nødvendigt at gøre Befolkningen begribeligt, at saa meget har det virkelig kostet. Det er ikke løse Talemaader, men det er et Offer fra Stat og Kommuner til Forsørgelse af de gamle i vort Land. At der efterhaanden kan ske Nedsættelse, f. Eks. af Forskels-hjælpen,